

Logg från Älva

Datum: 19e april 2015

Elevloggare: Joakim Jidkvist

Personalloggare: Mattias

Position: Horta, Faial

Segelsättning:

Fart:

Kurs:

Beräknad ankomst till nästa hamn:

Planerat datum för att segla vidare: 23e april

Väder: varmt, klart och soligt.

Elevlogg: Efter en ostadig natt fylld utav vågor och slag så nådde vi äntligen Hortas hamn under förmiddagen och ligger nu äntligen i en skyddad hamn utan vågor, så gungandet har äntligen upphört. Men trots att vi äntligen låg i hamn så var vi inte helt fria än, då de nationella proven i Svenska väntade oss direkt efter lunch, så det blev till att improvisera provsal över hela salongen och mässen. Så hela eftermiddagen gick åt att sitta och försöka komponera fram ett fint litet PM gällande folksägnen och sagoberättelser. När vi äntligen var fria ifrån dagens studier så hade vi lite extra tid på oss innan middagen då tiden nu har ställts om och vi ligger ännu en timme före. Men tillslut så serverades det paj så nu är vi alla mätta och belåtna, och fria att äntligen gå iland och ha fast mark under fötterna.

Så nu sitter vi som är kvar ombord och njuter av att Lasse sitter och knäpper på gitarren och får oss att vika oss dubbla utav hans underbara sång.

Prov in action!

Personallogg:

150 landmil ut från Portugals kust ligger en fantastisk skärgård bestående av 9 bebodda öar som från väster till öster spänner över 60 landmil. Det är Flores och Corvo i väster, Faial, Pico, São Jorge, Graciosa och Terceira i den mellersta delen, samt São Miguel och Santa Maria i den östra delen.

Vi kom i förmiddags fram till Horta, som är staden på Faial, en plats där många seglare som korsar Atlanten möts och där många historier dras på "Peters Café", samlingsplats för alla saltstänkta seglare. Där får man höra om många strapatser i stormar och monstervågor, men också om alla andra upplevelser man haft, som stjärnklara nätter med delfiner som far som torpeder i marelden och om valar som kommer så nära att man blir rädd att de ska välta båten, och som stolt visar sina stjärtfenor när de dyker, och om alla andra märkliga djur i den blå Atlanten.

Denna gröna ö med sin färgprakt av blommor och höga bergssluttningar är som ett skådespel i sig, och tvärs över sundet reser sig den magnifika vulkanen Pico, på ön med samma namn. Med sina 2351 meter över havet är det Portugals högsta berg.

Hit kom vi alltså efter sex dygns segling från Porto Santo. Den sista biten i ganska skvalpig sjö, eftersom vinden dog ut efter en lågtryckspassage, så det var en hel del trötta elever och besättningsmän som tyckte det kändes skönt med fast mark under fötterna.

Nu ligger vi alltså här, och solen lyser på oss. Kan det bli bättre?

Mattias